

KUNSTMATIGE ADEMHALING

Collega GNIRREP beschrijft zijn nieuwe manier van kunstmatige ademhaling 1) als de combinatie van de wipmethode van EVE en de handgrepen van SILVESTER (of SCHAFER). Hierbij dient de wipmethode als ademhaling door middel van het middenrif: als het hoofd hoog is, zou het diaphragma naar beneden zakken, de thorax ruimer worden en een inademing volgen, waarbij de armen van de patiënt langs het hoofd worden gelegd. Het omgekeerde heeft plaats, als het hoofd daalt, het middenrif naar boven gaat, de borstholte vernauwd wordt en de armen langs de romp liggen. GNIRREP heeft deze nieuwe methode met de transportcolonne geoefend, die in één avond de zaak onder de knie had.

Theoretisch schijnt mij die gecombineerde handeling logisch en te kunnen voldoen; men zorgt dan al het benodigde bij de hand te hebben. In de praktijk echter geloof ik, dat de physiologische methode volgens SILVESTER (casu quo SCHAFER) de enige goede zal blijken. Een schraag, plank en anderszins zijn niet aanstonds aanwezig; bevestigd evenwicht der wip is van het hoogste belang. Dat één of zelfs twee personen voldoende zouden zijn om aldus de kunstmatige ademhaling te bewerkstelligen, kan ik mij moeilijk voorstellen; een ongeluk schijnt niet onmogelijk.

De illustratie bij het artikel is duidelijk; de doek is echter niet over de knieën (zoals in de tekst vermeld) doch over de voeten gebonden.

Utrecht (Oudenrijn), 30 April 1950

K. A. ROMBACH

JODIUMTINCTUUR IN WONDEN

In Vraag en antwoord No 24, zegt de redactie 2), dat het gebruik van tinctura jodii obsoleet is en niet past in een geciviliseerd milieu, omdat dit het weefsel zou doden en de genezing vertragen. Een ongeveer 40-jarige ervaring rechtvaardigt mij hiertegen te protesteren, en ondanks eventuele weefselbeschadiging en obsoleet en niet geciviliseerd te zijn kan ik de wondbehandeling met jodiumtinctuur *sterk* aanbevelen voor *alle*, grote en kleine verwondingen. Ook collega VERAART uit de mijnstreek is nog steeds een voorstander hiervan.

Men dient de vloeistof, door de wond in alle richtingen te bewegen, in alle spleten te laten doordringen. De wonden genazen *alle* normaal, zelfs bij in de spier of onder de huid ingespoten jodiumtinctuur (bij spijkerwonden). Het trauma zal wel de grootste verwoesting in de wonden aanrichten en niet de jodiumtinctuur.

Men zou dan alle desinfectantia, als sublimaat, lysol, nitras argenti, permanganas kalicus enz. moeten verbieden.

Den Dolder, 2 Mei 1950

G. WESENHAGEN

SCHERF IN HET HART

Mocht er een collega zijn, die de laatste jaren een patiënt heeft doorgelicht met een scherf in of op het hart, dan zal ik het zeer op prijs stellen, wanneer hij zich met mij in verbinding wil stellen.

Utrecht, Geneeskundige kliniek, 29 April 1950

W. DEN BOER

HOMOEOPATHIE EN VIVISECTIE

In de geneeskundige, zowel als in de lekenpers zijn artikelen verschenen, waarin wordt vastgesteld, dat door „de” homoeopathische geneesheren in samenwerking met natuurgeneeskundigen en artsen die antivivisectionistisch en anti-vaccinatie-gezind zijn, een poging is gedaan om een of andere universitaire leerstoel te verkrijgen.

Ter verduidelijking daarvan diene, dat sedert meer dan 75 jaar de Vereniging

1) *N.T.v.G.*, 29 April 1950.

2) *N.T.v.G.*, blz. 1200, 1950.

tot bevordering der homoeopathie in Nederland bestaat, die zowel leken als artsen onder haar leden telt. Verder bestaat sinds ongeveer 50 jaar de Vereniging van homoeopathische geneesheren in Nederland, en de N.V. Homoeopathisch Ziekenhuis. Deze drie verenigingen vormen tezamen de vertegenwoordiging van de homoeopathische richting in Nederland. Zij werken steeds nauw samen, waar nodig ook als het geldt naar buiten op te treden. Zo heeft men ook meermalen gepoogd een leerstoel voor de homoeopathie te verkrijgen en zal dit ook zeker in de toekomst blijven doen, wanneer de tijd daarvoor gunstig lijkt.

In de statuten van geen dezer verenigingen is enig artikel opgenomen, dat zou kunnen worden uitgelegd als een aanvaarden van een antivivisectie- of anti-vaccinatiestandpunt.

Wanneer in bedoelde persartikelen de homoeopathie aangevallen wordt, als zou zij zodanig zijn georiënteerd, dan is dit een, naar wij hopen, onopzettelijke verwarring.

's-Gravenhage 12 April 1950

J. N. VOORHOEVE,

Voorz. Ver. tot Bevordering der Homoeopathie in Ned.

E. C. TUINZING,

Voorz. Raad van Beheer N.V. Homoeop. Ziekenhuis

A. VAN 'T RIET,

Secr. Ver. van Homoeop. Geneesheren in Ned.

BERICHTEN

BUITENLAND

ENGELAND. — WACHTLIJSTEN VAN DE ZIEKENHUIZEN. Zes maanden geleden beliep het aantal zieken, dat voor opneming in een der Londense ziekenhuizen wachtte, 50.000, thans is dit aantal verdubbeld. In Oxford telt de wachtlijst 10.000 personen en neemt elk jaar met 2000 toe.

Een inzender in de *British Medical Journal* van 8 April (841) zoekt de verklaring in het te grote aantal, dat bij een huisarts kan worden ingeschreven (4000). De spreekkamer is zo overvuld, dat voor elke patiënt niet meer dan 3 tot 4 minuten overschieten; zo komt men er vanzelf toe hen, die meer aandacht eisen, in een ziekenhuis te doen opnemen. Velen zouden even goed thuis kunnen worden verpleegd.

— F. W. TWORT OVERLEDEN. Professor TWORT, die in 1915 een filtrabel, lytisch agens beschreef, dat zou blijken van dezelfde aard te zijn als de in 1917 door D'HERELLE ontdekte bacteriophage, is op 72-jarige leeftijd overleden. Zijn werk, in oorlogstijd verricht, trok destijds weinig aandacht. De Engelse vakbladen wijden artikelen aan zijn nagedachtenis.

— SCHADEVERGOEDING TOEGEKEND AAN EEN BLOEDGEEFSTER. Een vrouw, die reeds acht maal bloed had afgestaan voor de bloedtransfusiedienst van een ziekenhuis, werd de negende maal geïnfecteerd en genas met een groot litteken. Haar werd 200 pond sterling schadevergoeding toegekend (*Brit. med. Jl.*, April 1950, 792).

— MR CARLYLE MY PATIENT. Aan de psycho-analytische studie over de Britse essayist, historicus en filosoof CARLYLE (1795—1881) ontleent een criticus: „at last, on that warm afternoon in June the ego made contact with the Terrible-Father complex. At this encounter, a flash of psychic energy from the complex passed over to the ego” (*Lancet*, 11 Mrt 1950, 449).

FRANKRIJK. — ONDERZOEK VAN HET LICHT. Het „Comité international de la Lumière” heeft haar werkzaamheden hervat. In 1951 zal te Parijs een internationale conferentie aan het Licht worden gewijd. Als hoofdthema koos men de biologie van het licht in de woning; zowel de biologische invloed van het zonlicht